

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 10. Concilium Carthaginense Anno 419.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

eum Religionis suæ causa suspicio cade-
ret. Verosimile est, Symmachum, sicut Sæculum V.
A.C. 419
Parentem ejus scimus, Gentilem fuisse.
Itaque, Eulalio Ecclesia Lateranensi de-
pulso, custodes ponuntur, ut Achilles
Spoletanus solemnia peragere tranquille
posset. Eulalius ipsa urbe etiam ejectus,
& in exilii sui locum ductus. Non nulli
Clerici ejus factionis, qui turbas move-
bant, capti.

His compertis, Imperator Honorius
declaravit, Eulalium jure expulsum, Bo-
nifacius vero Romam ingrederetur, &
Ecclesiæ Regimen capefferet. Hoc Re-
scriptum datum Ravennæ tertia Aprilis,
Romæ octava redditum. Senatus, po-
pulusque summæ lætitiæ signa dedere.
Bonifacius post biduum inter populi con-
currentis plausus urbem intravit. Ita pax
reducta. Eulalius Episcopus Nepesinus
fuit. Extincto Schismate, Imperator Ho-
norijs, jussis contrariis mandavit, ne Epis-
copi Africæ venirent, idem verosimiliter
omnibus alijs, qui ad Concilium 13. Junii
futurum vocati, indicatum. Tota hæc an. 418. 419.
Schismatis Eulalii Historia ex Actis, a
Cardinali Baronio publicatis, excerpta.

§. X.

Concilium Carthaginense 419.

Legati, quos Zosimus Papa in causa Apia-
rii in Africam miserat, adhuc dum ibi to. 2. Conc.
p. 1589.

D d d 2

com-

Sæculum V. commorantes, interfuerunt Concilio Generali Africæ, quod Carthagine in aula

A.C. 417.

ibid. p. 1042.

Gr.

Basilicæ Fausti, octavo Calendas Junii, post duodecimum Consulatum Honorii & octavum Theodosii, id est, vigesima quinta Maji, hoc anno 419. actum est. Id inter Concilia Carthagenensia sextum habetur. Aurelius præsidebat cum Valentiniano, Numidiæ Primates, assidebat deinde Faustinus, Episcopus Potentiniensis, unus ex Legatis Pontificis, tum ex diversis Africæ Provinciis missi, scilicet ex utraque Numidia, ex Byzacena, ex utraque Mauritania, Tripolitana, Provincia Proconsulari, numero ducenti, septendecim Episcopi; post hos omnes alii duo Papæ Legati, Philippus & Asellus; Presbyteri sedebant; (*) Diaconi stabant.

Conc. Carth.

VI. n. 1. n. 2.

Sup. n. 6. n. 3.

Aurelius conventum auspicatus est, jubens, ut Canones Concilii Nicæni legerentur; at Legatus Faustinus, lectionem interrumpens, petiit, ut prius mandata, sibi, & Collegis suis a Zosimo Papâ tradita, legerentur. Igitur prælecta sunt, eratque insertus Canon, quo Episcopo a Concilio Provinciali deposito, permittitur ad Papam appellare, & petere, ut judicium coram Episcopis vicinæ Provinciæ, & Legato Papæ discutiatur. Canon iste

(*) Hi Presbyteri non ad Concilium celebrandum erant missi.

iste referebatur, ac si fuisset Concilii Nicæni, quamvis esset Canon quintus Concilii Sardicensis. Ideo S. Alypius, lector rem interpellans, dixit: *ad hunc articulum jam in præcedentibus nostris litteris respondimus, & quæ in Concilio Nicæno statuta fuere, servare promittimus; id vero nos moratur, quod, dum Græca Concilii Nicæni Exempla inspiciamus, nescio quæ de causa, hæc verba non inveniamus. Quapropter rogamus te, S. Papa Aureli! ut viros mittas Constantinopolim, ubi hujus Concilii Archetypum asservari dicitur, atque etiam ad Venerabiles Episcopos, Antiochenum, & Alexandrinum, ut illud nobis, addito suarum litterarum testimonio, transmittant, & nullum amplius supersit dubium. Rogandus quoque est venerabilis Episcopus Ecclesiæ Romanæ Bonifacius, ut ad easdem Ecclesias mittat, atque inde exempla Concilii Nicæni afferri jubeat. Nunc inserantur actis nostris talia, qualia habemus.*

Faustinus legatus, protestatus, ne hæc commonitio Ecclesiæ Romanæ juribus noceret, subjunxit; suffecturum, si solus Papa in genuina exempla inquireret, ne lis inter Ecclesias orta videretur. Aurelius suasit, ut ad Papam omnia, quæ gesta essent, amplissime referrentur. In id totum Concilium consensit. Episcopo Novato, ex Mauritania delegato, postulante,

D d d 3 te,

Sæculum V.
A.C. 419.

Concilium
Carthagi-
nense.

Sup. XII.

§. 39.

n. 4.

n. 5.

Sæculum V. te, locus aliquis ex mandatis Legatorum
A. C. 419. Romanorum prælectus, ubi decimus quatuor

n. 6. tus Canon Concilii Sardicensis inferas
al. 17. erat, quo Presbytero, vel Diacono, in
Episcopo suo excommunicato, licentia

n. 7. fit, ut ad Episcopos vicinos recurrat. Ad
hunc articulum S. Augustinus dixit: *pro-*
mittimus, etiam hunc observare, salvan-
sra libertate, ut accuratius in Decretis
Concilii Nicæni inquiramus. Aurelius
vota collegit, & omnes consenserunt, ut
Decreta Concilii Nicæni observarentur.

n. 8. Faustinus Legatus dixit, sibi videri, ut ad
Papam scriberetur super hoc articulo, de
quo fuerat locutus S. Augustinus, & ad
Clericos infra Episcopum pertinente, cum
etiam iste in dubium revocaretur. Tum
iubente Concilio Decreta Concilii Nicæ-
ni lecta, secundum exemplar allatum a
Ceciliano Episcopo Carthagenensi, qui
illi Synodo adfuerat, & statutum, quod
Alypius suadebat, ut tabellarii mitteren-
tur ad Episcopos Antiochenum, Alexan-
drinum, & Constantinopolitanum, qui
Decreta, tunc dubia, confirmarent, si ea
in authographis invenirentur, & si non in-
venirentur, hac super re in Synodo delib-
beraretur. In actis hujus Concilii Car-
thagenensis Symbolum Nicænum, & tri-
ginti illius Concilii Canones inserti.

Conc. Carth. Triginta tres Canones sunt, qui hunc
III. c. 47. Concilio tribui solent, quos melius in
Con-

Conciliis præcedentibus conditos, in isto Sæculum V.
renovatos dicere oporteret. Vigésimus ^{A.C. 419.}
quartus Canon continet Catalogum Scri- ^{Sup. XX.}
pturarum, qui etiam Concilio anni 397. ^{§. 18.}
tribuitur; est nostro, quem hodie habe-
mus, plene conformis. Post Canonem
33. hæc leguntur: *lecta etiam sunt varia*
universæ Provinciæ Africae Concilia, prio-
ribus temporibus celebrata. Tunc septen- ^{v. inf. Lib.}
decim recensentur, quorum primum est ^{XXXII.}
Hipponense anni 393. octava, ^{n. 3. Sup.}
Octobr. & ^{XIX. n. 41.}
ultimum Carthagenense anni 418. prima
Maji. Omnia suo tempore retuli, excepto
secundo Carthagenensi, vigesima sexta Ju-
nii, anno 394. Quarto, anni 397. 26. Ju-
nii. Et quinto, decima quinta Junii, anno
409. de quibus nihil aliud scimus, quam
quod in isto Concilio an. 419. eorum men-
tio occurrat.

§. XI.

*Continuatio Concilii Carthagenensis
Sexti.*

Alia deinde Sessio ejusdem Concilii tri-
gesima Maji, anno 419. secuta, quam
non nulli Concilium Carthagenense septi-
mum dicunt. Cum multi Episcopi ne-
cessitatem ad suas Ecclesias redeundi pro-
ponerent, statutum, ut eligerentur Depu-
tati, qui ea, quæ restabant, expedirent;
ergo viginti duo selecti sunt, inter quos
etiam S. Augustinus, Alypius, & Possidius ^{to. 2. Conc.}
fuere. ^{p. 1603.}

D d d 4